

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

Изх. № *14-14-213*
14.09.15г

Към 02-02-*213*/15.05.2015 г.

ДО
Г-Н РУМЕН ЙОНЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ПОЛИТИКИТЕ ЗА
БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА
НА 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
На Ваш изх. № КПБЧ 553-36-7618/5.8.2015 г.

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за гражданската регистрация, № 554-01-116, внесен от Румен Йончев на 16.06.2015 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЙОНЧЕВ,

Във връзка с постъпилия за становище в Министерството на регионалното развитие и благоустройството законопроект за изменение и допълнение на Закона за гражданската регистрация, № 554-01-116, внесен от Румен Йончев на 16.06.2015 г., Ви уведомявам за следното:

Министерство на регионалното развитие и благоустройството не подкрепя предложените в законопроекта изменения и допълнения поради следните причини:

Законът за гражданската регистрация (Обн. ДВ, бр. 67 от 27 юли 1999 г.) е в сила вече шестнадесет години, като по отношение на разпоредбите, свързани със съставяне на актове за гражданско състояние въз основа на документи от чужбина той е доказал своята устойчивост и промени по същество не са правени, а само са прецизирани отделни текстове с цел отстраняване на затруднения при тълкуването и прилагането им.

Името е сред основните данни от гражданската регистрация на лицето, като определя неговата самоличност. Актът за раждане е първия официален документ, който се издава за лицето след раждането му (независимо дали лицето е родено в Република България или в чужбина) и който има доказателствена сила по отношение на името му (чл. 2, ал. 2 и чл. 34, ал. 2 от ЗГР). Ето защо добавянето на бащино име по писмено заявление от родителите в българския акт за раждане, когато такова липсва в чуждестранния, по същество би представлявало промяна на името и създаване на два официални документа с еднаква доказателствена сила по отношение на името, в които лицето е вписано по различен начин, което би довело до двойна самоличност на лицето в двете държави. Следва да се отбележи, че сега в действащият закон съществува разпоредба, която дава възможност за промяна на името по съдебен ред при точно определени от закона основания за това (чл. 19 от ЗГР).

В допълнение, действащият Закон за гражданската регистрация (ЗГР) гарантира вписване на данните от гражданската регистрация на българските граждани в Република България по начина, по който те са се случили извън страната, когато за тях са настъпили събития по гражданско състояние в чужбина. Засилената през последните години мобилност на българските граждани (обучение, работа, сключване на граждански брак и др.) предполага същите да могат да получават извлечения от актовете си за раждане (от държавата, където са родени и от Република България), в които името им е записано по един и същи начин. В случай, че лицата притежават български документи (за самоличност, акт за раждане и др.), в които са записани с различни имена, същите следва пред чуждестранните органи да представят и удостоверение за идентичност на име, което би създавало затруднения за самите тях.

Следва да се има предвид, че не са редки случаите, в които при раждането си в чужбина български граждани същевременно придобиват и друго гражданство (по месторождение или по произход, когато другият родител не е български гражданин). Задължителното вписване на тази категория лица в Република България с други имена (добавяне на бащино име) създава самоличност, различна от тази в другата държава, чийто гражданин е лицето, а това от своя страна би създавало затруднения на самите тях при легитимирането им извън Република България. Най-често тези лица имат обичайно местопребиваване в държавата по месторождението си или друга чужда държава, поради което родителите са избрали децата им да носят само собствено и фамилно име.

Не малко са и случаите на родени в чужбина български граждани, които нямат установен и вписан в чуждестранния акт за раждане произход от баща. Считаме за неприемливо в тези случаи майката да бъде задължена да заяви бащино име на детето

си.

В заключение считаме, че направените предложения за изменение и допълнение на ЗГР не отговарят в пълна степен на обществените потребности, изложени като мотив за необходимостта от промени в законодателството в тази сфера.

М.П. МИНИСТЪР:

ЛИЛИЯНА ПАВЛОВА

Зам. - министър
Н. Коцков
Заповед за заместване
№ *20-02-14-1078/11.09.15*